

Datum raadsvergadering	
Raadscommissie	Werk & Inkomen
Datum raadscommissie	10-04-2013
Bijlagen	2

Registratienr.	SZ 13.3566345
Datum B&W besluit	19 maart 2013
Portefeuillehouder	Wethouder D. Ista
Steller	W. Bos
Telefoon	3675576
E-mail	wim.bos@groningen.nl

Onderwerp

Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive en besluit tot wijziging van de maatregelenverordeningen

Concept raadsbesluit

De raad besluit:

- I. de "Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive gemeente Groningen 2013" bij besluit vast te stellen, in werking te laten treden op de dag na die van bekendmaking en dit besluit terug te laten werken tot en met 1 januari 2013;
- II. het "Besluit tot wijziging van de Maatregelenverordeningen in verband met de invoering van de Wet aanscherping handhaving en sanctiebeleid SZW-wetgeving" vast te stellen, in werking te laten treden op de dag na die van de bekendmaking en dit besluit terug te laten werken tot en met 1 januari 2013;
- III. de besluiten onder I en II bekend te maken door plaatsing in het elektronische gemeentebblad.

(Publieks-)samenvatting

Vanaf 1 januari 2013 is de Wet aanscherping handhaving en sanctiebeleid SZW-wetgeving in werking getreden. Het doel van deze wetten is om misbruik van uitkeringen harder aan te pakken. Concreet betekent dit dat mensen die een uitkering hebben of aanvragen tijdig de juiste informatie moeten verstrekken over hun persoonlijke en financiële situatie. Daarbij gaat het bijvoorbeeld om informatie over samenwonen of de aanwezigheid van vermogen.

Bij het niet (tijdig) doorgeven van de juiste informatie moet het college een boete opleggen (100% van de hoogte van de vordering). En als dit vaker gebeurt (recidive) wordt de boete hoger (150% van de hoogte van de vordering). Gemeenten zijn verplicht om deze sancties uit te voeren.

Gemeenten hebben beleidsvrijheid in de *wijze waarop de recidiveboete geïnd wordt*. Gemeenten kunnen de boete op zodanige wijze innen dat de klant een deel van zijn uitkering overhoudt om te kunnen leven. In dat geval wordt er rekening gehouden met (een deel van) de zogenaamde beslagvrije voet (= 90% van de uitkeringsnorm). Maar gemeenten kunnen er ook voor kiezen om gedurende drie maanden de uitkering in zijn geheel in te houden voor het afbetalen van de vordering. De gemeenteraad moet hierover regels vastleggen in een verordening. De gemeente Groningen heeft ervoor gekozen om bij het innen van de recidiveboete rekening te houden met de financiële situatie en persoonlijke omstandigheden van de betrokkenen (maatwerk). Wij vinden het belangrijk dat de betrokkenen bijvoorbeeld hun woonlasten kunnen blijven betalen, zeker als er sprake is van inwonende kinderen.

Door de invoering van de Handhavingswet moeten - naast de vaststelling van de verordening bestuurlijke boete bij recidive - ook de Maatregelenverordening Wet werk en bijstand en de Maatregelenverordening IOAW en IOAZ worden aangepast. Dit betreft een technische aanpassing.

Beoogd resultaat

- Misbruik van uitkeringen aanpakken en bestraffen.
- Bij het innen van de boetes rekening houden met de individuele omstandigheden van betrokkenen en de aanwezigheid van kinderen.

Kader

Artikel 8, eerste lid onder i, 18a, vijfde lid, van de Wet werk en bijstand, art. 20a en art.35, eerste lid, onderdeel b IOAW/IOAZ en artikel 4:93, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Argumenten/afwegingen

In de vergadering van de raadscommissie Werk en Inkomen van 13 februari 2013 hebt u onze brief besproken over de vraag hoe wij de recidiveboete moeten gaan verrekenen. In die brief hadden wij een viertal scenario's geschetst die variëren in de mate waarop er een beroep wordt gedaan op de beslagvrije voet en waarin er rekening gehouden wordt met de persoonlijke en financiële situatie van de betrokkenen.

De voorkeur van uw raad ging overwegend uit naar de minst strenge variant. U vond het een bezwaar dat wij in de scenario's geen rekening hadden gehouden met de individuele situatie van betrokkene en de eventuele zorg voor kinderen. Verder bracht (een deel van) uw raad een nieuw scenario in, namelijk het scenario waarin volledig rekening wordt gehouden met de beslagvrije voet. Dit scenario wordt echter niet toegestaan door de wetgever.

In de uitwerking van de nu ter besluitvorming voorliggende Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive en de gewijzigde Maatregelenverordening zijn wij uitgegaan van de minst strenge variant. Bij het innen van de boete houden we dus rekening met de financiële situatie en persoonlijke omstandigheden van de betrokkenen. Dat houdt in dat we maatwerk toepassen en ervoor zorgen dat er voldoende geld overblijft voor woonlasten en andere noodzakelijke levensbehoeften, zeker als er kinderen in het gezin aanwezig zijn.

Als gevolg van de invoering van deze nieuwe wet en het opstellen van de verordening moesten wij ook een aantal technische onderdelen in de maatregelenverordeningen aanpassen. Daarom ligt ook het "Besluit tot wijziging van de maatregelenverordeningen in verband met de verrekening van de bestuurlijke boete bij recidive" aan u voor.

Maatschappelijk draagvlak/participatie

- Klanten van SOZawe zijn persoonlijk meerdere malen over deze veranderingen geïnformeerd via de bijsluiter.
- Er zijn persberichten over dit onderwerp door de gemeente uitgedaan.
- Wethouder Isha heeft begin dit jaar over dit onderwerp een interview gegeven aan De Gezinsbode.
- De rijksoverheid is hierover in december 2012 een publiekscampagne gestart en gaat dit in april 2013 herhalen.

Financiële consequenties

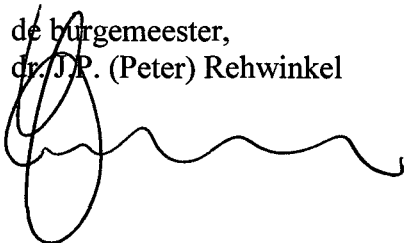
Dit besluit heeft geen financiële consequenties.

Realisering en evaluatie

- De verordeningen treden in werking een dag na de bekendmaking met terugwerkende kracht tot 1 januari 2013.
- Evaluatie vindt landelijk plaats via de CBS-cijfers.
- Het college komt jaarlijks (vanaf de begroting 2014) in de rekening met een rapportage over de fraudecijfers.

Met vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Groningen,

de burgemeester,
dr. J.P. (Peter) Rehwinkel

de secretaris,
drs. M.A. (Maarten) Ruys

- ontwerp -

DE RAAD VAN DE GEMEENTE GRONINGEN;

Gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van

Gelet op artikel 8, eerste lid, onderdeel b, van de Wet werk en bijstand en artikel 35, eerste lid, onderdeel b IOAW en IOAZ;

overwegende, dat het noodzakelijk is de Maatregelenverordeningen in het kader van de Wet werk en bijstand en de IOAW en IOAZ in overeenstemming te brengen met de Wet aanscherping handhaving- en sanctiebeleid SZW-wetgeving;

HEEFT BESLOTEN:

vast te stellen de wijziging van de maatregelenverordeningen in verband met de verrekening van de bestuurlijke boete bij recidive gemeente Groningen.

Artikel I Wijziging maatregelenverordening Wet werk en bijstand

De maatregelenverordening Wet werk en bijstand wordt als volgt gewijzigd:

A

Hoofdstuk 3 inzake maatregelen in verband met de schending van de inlichtingenplicht komt te vervallen.

B

Het opschrift van Hoofdstuk 4 komt te luiden: Hoofdstuk 4 maatregel in verband met andere gedragingen dan schending van de inlichtingen- dan wel arbeidsverplichtingen.

C

Na artikel 14 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 14a. Maatregel bij verlies van een passende en toereikende voorliggende voorziening door toepassing van bestuurlijke boete

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 14 wordt, indien belanghebbende(n) geen beroep meer kan doen op een passende en toereikende voorliggende voorziening, omdat deze volledig wordt verrekend met een bestuurlijke boete in het kader van het bij herhaling schenden van de inlichtingenplicht een maatregel opgelegd van 100% gedurende de eerste drie maanden gerekend vanaf de start van de verrekening.
2. Artikel 3 van de Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive is met betrekking tot de maatregel, bedoeld in het eerste lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel II Wijziging maatregelenverordening IOAW en IOAZ

De maatregelenverordening IOAW en IOAZ wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1 komt de definitie van benadelingsbedrag te vervallen.

B

In artikel 2, eerste lid wordt in de eerste volzin "een verplichting als bedoeld in artikel 13 IOAW/IOAZ" vervangen door: een verplichting als bedoeld in artikel 13, tweede en vierde lid IOAW/IOAZ.

Het tweede lid van artikel 2 komt te vervallen alsmede de nummering voor het eerste en nu enige lid.

C

Hoofdstuk 4 inzake het niet nakomen van de inlichtingenplicht komt te vervallen.

Artikel III. Inwerkingtreding en geldigheidsduur

Dit besluit treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking van dit besluit en werkt terug tot en met 1 januari 2013.

Gedaan te Groningen in de openbare raadsvergadering van

De griffier,

De voorzitter,

drs. A.G.M (Toon) Dashorst.

dr. J.P. (Peter) Rehwinkel.

Algemene Toelichting

Per 1 januari 2013 is de Wet aanscherping handhaving- en sanctiebeleid SZW-wetgeving in werking getreden. Met de wet krijgt het college de plicht om een boete op te leggen indien sprake is van schending van de inlichtingenplicht. De eerdere bevoegdheid om een maatregel in deze situatie op te leggen verdwijnt. De hoogte van de boete is daarbij in beginsel gelijk aan het bedrag dat belanghebbende te veel aan bijstand heeft ontvangen.

Is sprake van het bij herhaling schenden van de inlichtingenplicht (recidive) dan wordt deze boete in beginsel verhoogd tot 150% van het te veel ontvangen bedrag. Naast deze verhoging krijgt het college in het kader van de bijstand daarbij ook de bevoegdheid om in de eerste drie maanden na oplegging van de boete de bijstand volledig te verrekenen met de openstaande boetevordering. Voor andere uitkeringsregelingen dan de bijstand geldt een termijn van vijf jaar.

Het wijzigingsbesluit voorziet in de wijziging van de maatregelverordening Wet Werk en Bijstand (Wet werk en bijstand) en de maatregelverordening IOAW en IOAZ. In de maatregelverordening Wet werk en bijstand zijn de wijzigingen opgenomen die enerzijds verband houden met het wegvallen van de maatregel bij schending van de inlichtingenplicht en anderzijds verband houden met het wegvallen van rechten op passende en toereikende voorliggende voorzieningen (denk bijvoorbeeld aan andere uitkeringsregelingen zoals de WW, IOAW en de IOAZ) zodra aldaar een bestuurlijke boete wordt opgelegd vanwege het herhaaldelijk schenden van de inlichtingenplicht. De wijzigingen in de maatregelverordening IOAW en IOAZ houden enkel en alleen verband met het wegvallen van de mogelijkheid om een maatregel op te leggen bij schending van de inlichtingenplicht.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, onder A

Het hoofdstuk inzake maatregelen in verband met de schending van de inlichtingenplicht en de daarin opgenomen bepalingen komt te vervallen. Zo in de toekomst schending van de inlichtingenplicht wordt geconstateerd, levert dit een beboetbare gedraging op. De in de verordening opgenomen bepalingen rond de maatregel vanwege schending inlichtingenplicht kunnen daarom komen te vervallen.

Artikel I, onder B

Hoofdstuk 4 van de verordening draagt op dit moment de titel: Niet nakomen van overige verplichtingen. Nu het hoofdstuk inzake niet nakoming van de inlichtingenplicht is komen te vervallen, dekt de titel de lading niet meer helemaal, vandaar deze wijziging.

Artikel I, onder C

Door de huidige wet wordt ook het sanctieregime in de overige sociale zekerheidswetten aangescherpt. In wezen wordt een vergelijkbaar boeteregime ingevoerd (boete ter hoogte van de te veel ontvangen uitkering en bij recidive 150% daarvan) zij het dat de uitvoeringsorganisaties UWV, SVB en Gemeente (voor wat betreft de IOAW en IOAZ) het uitstaande boetebedrag voor een termijn van vijf jaren in beginsel dienen te verrekenen zonder rekening te houden met de beslagvrije voet. Dit houdt in dat belanghebbenden zodra de verrekening wordt geeffectueerd in beginsel geen beschikking hebben over hun uitkering en indien andere middelen ontbreken, zullen zij dan een beroep moeten doen op de bijstand.

In beginsel wordt het feit dat het recht op een passende en toereikende voorliggende voorziening teloor is gegaan, aangemerkt als tekortschietend besef van verantwoordelijkheid. Een en ander levert daarom maatregelwaardig gedrag op, op basis waarvan de bijstand kan worden verlaagd. De huidige Maatregelenverordening Wet werk en bijstand mist echter een bepaling die volledig is toegesneden op deze situatie. Het hier voorgestelde artikel wil in die leemte voorzien. Het artikel is daarbij zo geredigeerd dat belanghebbende in beginsel in een feitelijk met de recidiverende bijstandsgerechtigde vergelijkbare situatie terecht komt. Hetgeen inhoudt dat ook aan hem in beginsel drie maanden vanaf datum effectuering verrekening geen bijstand toekomt. Het staat hem daarbij wel vrij om - gelijk de recidiverende bijstandsgerechtigde - een verzoek te doen tot doorbetaling van de vaste lasten (tweede lid).

Specifiek is de effectuering van de verrekening en niet de datum van oplegging van de boete gekozen als startpunt van de drie maandentermijn. Een en ander houdt verband met het feit dat de verrekeningstermijn in deze vijf jaren bedraagt. Ook wanneer de boete door het UWV, de SVB of de Gemeente wordt opgelegd op een tijdstip dat hij niet afhankelijk is van enige uitkering is de kans dat hij vanwege de verrekening op een bepaald moment rechten niet te gelde kan maken reëel.

Opgemerkt zij nog dat de bepalingen in artikel 4 en 5 van de Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive niet van overeenkomstige toepassing zijn verklaard. Dit houdt verband met het feit dat het hier niet om verrekenen maar om het verlagen van de bijstand gaat. Bij verlaging van de bijstand is artikel 18, eerste lid, van de Wet werk en bijstand van toepassing. Dat houdt in dat de verlaging zal moeten worden afgestemd op de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van belanghebbende. In dat kader kan ook rekening worden gehouden met situaties die om een beperktere verlaging vragen.

Artikel II, onder A

De wet aanscherping introduceert een eigen definitie van het begrip benadelingsbedrag. De huidige definitie in de verordening kan daarmee komen te vervallen.

Artikel II, onder B

Bij schending van de inlichtingenplicht voorziet de Wet aanscherping voor de IOAW en IOAZ in een verplichting tot het opleggen van een bestuurlijke boete. Een en ander houdt in dat de maatregelverordening na inwerkingtreding van de wet aanscherping niet meer ziet op sancties vanwege schending van de inlichtingenplicht. In artikel 13, eerste lid, van zowel de IOAW, als de IOAZ is de inlichtingenplicht opgenomen. Bij verwijzing naar de verplichtingen opgenomen in artikel 13 van de IOAW en de IOAZ dient het eerste lid daarom te worden uitgesloten.

Artikel II, onder C

Het hoofdstuk inzake maatregelen inzake het niet nakomen van de inlichtingenplicht en de daarin opgenomen bepalingen komt te vervallen. Zo schending van de inlichtingenplicht wordt geconstateerd, levert dit een beboetbare gedraging op. De in de verordening opgenomen bepalingen rond de maatregel vanwege schending inlichtingenplicht kunnen daarom komen te vervallen.

Artikel III

Behoeft geen nadere bespreking.

- ontwerp -

DE RAAD VAN DE GEMEENTE GRONINGEN;

Gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van

Gelet op artikel 8, eerste lid, onderdeel i, van de Wet werk en bijstand;

HEEFT BESLOTEN:

vast te stellen de verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive gemeente Groningen.

Artikel 1. Definitiebepaling

In deze verordening wordt onder een recidiveboete, een bestuurlijke boete verstaan als bedoeld in artikel 18a, vijfde lid, van de Wet werk en bijstand.

Artikel 2. De uitoefening van de bevoegdheid tot verrekening

Het college verrekent het openstaande boetebedrag met de algemene bijstand gedurende de eerste drie maanden na dagtekening van het besluit tot oplegging van een recidiveboete zonder dat het bepaalde in artikel 4:93, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht in acht wordt genomen.

Artikel 3. Verzoek tot doorbetaling huur/hypotheekrente

1. Belanghebbende kan verzoeken om, in afwijking van het bepaalde in artikel 2, de huur dan wel hypotheekrente na aftrek van huurtoeslag respectievelijk hypotheekrenteaftrek, gedurende de in artikel 2 genoemde periode direct vanuit de bijstand te voldoen. Indien dit verzoek wordt toegekend wordt de verrekening daarop aangepast.
2. Een verzoek als bedoeld in het eerste lid wordt in ieder geval afgewezen indien belanghebbende(n) redelijkerwijs over voldoende gelden kan beschikken om de genoemde drie maanden in zijn levensonderhoud te voorzien dan wel redelijkerwijs deze gelden op korte termijn kan verwerven.

Artikel 4. Verrekenen met inachtneming van artikel 4:93, vierde lid van de Algemene wet bestuursrecht

In afwijking van artikel 2 verrekent het college het openstaande boetebedrag met inachtneming van artikel 4:93, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht voorzover:

- a. toepassing van artikel 2 en 3 onaanvaardbare consequenties heeft voor de eventuele minderjarige belanghebbende(n); dan wel
- b. de gezondheidstoestand van (een van de) belanghebbende(n) naar het oordeel van het college ernstig wordt bedreigd doordat mogelijkheden ontbreken om de noodzakelijke medicatie of behandeling te financieren.

Artikel 5. Bevoegdheid college

1. Het college kan, in afwijking van artikel 2, op verzoek van belanghebbende in een individueel schrijnend geval het openstaande boetebedrag zodanig verrekenen dat belanghebbende voor bepaalde kosten bijstand blijft ontvangen.
2. Het college kan bij besluit nadere beleidsregels vaststellen voor schrijnende gevallen waarin het bepaalde in artikel 2 met betrekking tot bepaalde kosten buiten werking wordt gesteld.

Artikel 6. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking van dit besluit en werkt terug tot en met 1 januari 2013.

Artikel 7. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive 2013 gemeente Groningen.

Gedaan te Groningen in de openbare raadsvergadering van

De griffier,

De voorzitter,

drs. A.G.M (Toon) Dashorst.

dr. J.P. (Peter) Rehwinkel.

Algemene Toelichting

Per 1 januari 2013 is de Wet aanscherping handhaving- en sanctiebeleid SZW-wetgeving in werking getreden. Met de wet krijgt het college de plicht om een boete op te leggen indien sprake is van schending van de inlichtingenplicht. De eerdere bevoegdheid om een maatregel in deze situatie op te leggen verdwijnt. De hoogte van de boete is daarbij in beginsel gelijk aan het bedrag dat belanghebbende te veel aan (netto) bijstand heeft ontvangen.

Is sprake van het bij herhaling schenden van de inlichtingenplicht (recidive) dan wordt deze boete in beginsel verhoogd tot 150% van het te veel ontvangen bedrag. Naast deze verhoging krijgt het college daarbij ook de bevoegdheid om in de eerste drie maanden na oplegging van de boete (na recidive) de bijstand volledig te verrekenen met de openstaande boetevordering.

In eerste instantie had de wetgever in dit geval voorzien in een *plicht* tot volledige verrekening van de boetevordering. Bij amendement is deze verplichting echter omgezet in een bevoegdheid, zodat de gemeente de mogelijkheid heeft om daar waar volledige verrekening onwenselijke effecten heeft (denk bijvoorbeeld aan hogere maatschappelijke kosten vanwege uithuisplaatsing) de verrekening aan te passen. Over deze bevoegdheid wordt in Kamerstuk 33207-C op pagina 10 opgemerkt dat de gemeenten nu de bevoegdheid hebben om bij herhaalde fraude in de bijstand een afweging te maken of in de individuele omstandigheden van het geval, moet worden overgegaan tot de robuuste wijze van incasso waarbij de beslagvrije voet tijdelijk buiten werking wordt gesteld. Per geval moet hierop worden getoetst. Van gemeenten wordt verwacht dat waar nodig van deze robuuste wijze van incasso gebruik wordt gemaakt. De Wet werk en bijstand verplicht de gemeenteraad in dit kader bij verordening nadere regels te stellen met betrekking tot het gebruik van deze bevoegdheid.

Artikelgewijze toelichting

Artikel 1

Behoeft geen nadere toelichting

Artikel 2

Artikel 4:93, vierde lid, van Algemene wet bestuursrecht bepaalt dat verrekening niet mogelijk is voorzover beslag op de vordering nietig zou zijn. Concreet houdt dit in dat bij verrekening in beginsel rekening moet worden gehouden met de beslagvrije voet zoals deze zijn regeling vindt in artikel 475c tot en met 475e van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Zoals reeds aangegeven geeft de Wet werk en bijstand het college de bevoegdheid om deze bepaling in de eerste drie maanden na oplegging van de boete buiten toepassing te laten. Dit houdt in dat de openstaande boetevordering (zowel de recidiveboete als een wellicht nog openstaand bedrag in verband met de eerdere boete) in deze eerste drie maanden volledig met een eventueel bijstandsrecht kan worden verrekend. Dit wordt de robuuste wijze van incasso genoemd.

In deze verordening is er voor gekozen om in lijn met de aanvankelijke bedoeling van de wetgever uit te gaan van het principe van volledige verrekening, om vervolgens in artikel 3, 4 en 5 de mogelijkheden te benoemen om van dit principe af te wijken.

Artikel 3

Zoals in de toelichting op artikel 2 aangegeven zijn in artikel 3, 4 en 5 de mogelijkheden om

van het in artikel 2 benoemde principe af te wijken nader uitgewerkt. Artikel 3 voorziet daarbij in de mogelijkheid voor belanghebbende om het college te verzoeken om in ieder geval de huur (en bij een eigendomswoning de hypotheekrente onder aftrek van de in dit kader ontvangen belastingteruggave en eventueel ontvangen bijzondere bijstand) via de bijstand te laten doorbetalen. Gedachte hierachter is dat met name moet worden gevreesd dat belanghebbende wanneer hij drie maanden van bijstand verstoken blijft het risico loopt dat hij vanwege de ontstane achterstand in de woonlasten uit huis wordt geplaatst met allerlei eventuele extra kosten voor de maatschappij. Om dit te voorkomen voorziet deze bepaling in de mogelijkheid dat het college het te verrekenen bedrag kan aanpassen, zodat alsnog vanuit de bijstand de woonlasten kunnen worden doorbetaald. Wel is gekozen voor een directe doorbetaling aan de verhuurder/hypotheekverstrekker om te voorkomen dat de bijstand voor andere zaken wordt ingezet, waardoor alsnog het risico van uithuisplaatsing reëel blijft.

In het tweede lid van artikel 3 is daarnaast bepaald dat een verzoek tot doorbetaling zonder meer wordt geweigerd indien belanghebbende in redelijkheid over voldoende gelden kan beschikken om de genoemde drie maanden in zijn levensonderhoud te voorzien dan wel in redelijkheid deze gelden op korte termijn kan verwerven.

Gesproken wordt over gelden, niet over middelen. Van het in de Wet werk en bijstand gedefinieerde middelen begrip zijn immers een aantal posten uitgesloten. Denk dan bijvoorbeeld aan bedragen die belanghebbende heeft ontvangen in het kader van een immateriële schadevergoeding of bedragen waarover belanghebbende wel beschikt, maar die bij saldering met de openstaande schulden geen aan te spreken vermogen opleveren. Dit zijn echter wel gelden die belanghebbende in deze situatie kan aanspreken voor zijn levensonderhoud, voor zover hij er in ieder geval in redelijkheid over kan (gaan) beschikken.

Iemand kan onder andere redelijkerwijs over gelden gaan beschikken, indien het redelijk is dat hij ofwel binnen afzienbare tijd vermogensbestanddelen te gelde weet te maken ofwel op korte termijn werk weet te aanvaarden.

Belanghebbende kan natuurlijk altijd al zijn bezittingen verkopen en op die wijze over gelden gaan beschikken, maar het is niet redelijk dat het college in deze van belanghebbende verlangt dat hij bezittingen verkoopt die naar hun aard en waarde algemeen gebruikelijk zijn (denk aan z'n meubels of bed). En natuurlijk kunnen inkomsten worden verworven door werk te aanvaarden, maar indien belanghebbende's afstand tot de arbeidsmarkt heel groot is, is het niet reëel om te verwachten dat hem dit op zeer korte termijn zal lukken. In dit soort situaties kan dus niet met een beroep op het tweede lid een verzoek tot doorbetaling zonder meer worden afgewezen.

Dat gesproken wordt over een verzoek houdt in dat belanghebbende zelf in actie moet komen zo hij de verrekening wil laten aanpassen. Dat houdt tevens in dat zo'n verzoek ook lopende de drie maanden van verrekening kan worden gedaan, mocht bijvoorbeeld plots blijken dat uithuiszetting dreigt of dat verwachte inkomsten uitblijven.

Artikel 4

In artikel 4 is een tweetal situaties benoemd waarin het college ondanks de in de wet opgenomen bevoegdheid toch de beslagvrije voet, voorzover nodig, bij verrekening in acht neemt. De genoemde omstandigheden betreffen situaties die ook tijdens de parlementaire behandeling expliciet zijn benoemd.

Artikel 5

Dit artikel is bedoeld als een vangnetartikel. In een bijzonder schrijnend geval kan er sprake zijn van een situatie waarin deze verordening nog niet voorziet. In dat geval moet het college over de bevoegdheid beschikken om direct een beslissing te nemen die voor die situatie een oplossing biedt. Om redenen van rechtsgelijkheid en algemeen belang moeten deze nieuwe situaties zoveel mogelijk worden uitgewerkt in beleidsregels.

Artikel 6 en 7

Behoeven geen nadere bespreking.